

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
05 Број: 011-6283/2026
25. јун 2026. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 25 .06. 2026

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	011-2091	26	

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређен је проф. др Драган Гламочић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, а за поверенике одређени су Ања Јавор, помоћник министра пољопривреде, шумарства и водопривреде и Небојша Милосављевић, директор Управе за заштиту биља.

ПРЕДСЕДНИК

проф. др Буро Маџут

4100926.006/18

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЦАНА О
САРАДЊИ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСТИ ХРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране, сачињен у Београду, 15. фебруара 2026. године, у оригиналу на српском, азерском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ
АЗЕРБЕЈЦАНА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСТИ ХРАНЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Азербејцана (у даљем тексту: „Стране”), изражавајући своју намеру да наставе и прошире сарадњу и развију тесне односе у циљу заједничког рада у области безбедности хране, на основу начела равноправности и обостране користи;

имајући у виду постојећи потенцијал за успостављање интензивних трговинских односа између држава страна у сектору хране;

у циљу одређивања међусобних одговорности и области од заједничког интереса за Стране у области осигурања безбедности прехранбених производа, укључујући и производе који подлежу ветеринарској, фитосанитарној и санитарној контроли, у складу с начелом „од њиве до трпезе“ у свим фазама производње, прераде и дистрибуције хране;

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.
Надлежни органи

Надлежни органи страна за спровођење одредби овог споразума су:

за Владу Републике Србије – Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

за Владу Републике Азербејцана – Агенција за безбедност хране;

У случају било каквих промена у овлашћењима надлежних органа, Стране ће о томе у писаном облику обавестити једна другу путем дипломатских канала.

Члан 2.
Области сарадње

Стране, у оквиру својих надлежности, подржавају међусобну робну размену вршењем државне контроле увоза прехранбених производа у своју државу и извоза и ре-експорта прехранбених производа из своје државе у складу са својим националним законским прописима и међународним начелима.

Стране сарађују на осигуравању безбедности хране у свим фазама пољопривредно-прехранбеног ланца.

Стране међусобно размењују искуства стручњака из области безбедности хране.

Стране врше измене и допуне издатих ветеринарских сертификата за извоз прехранбених производа животињског порекла искључиво на основу обостране сагласности и у складу са препорукама СОЗЖ (Светске организације за здравље животиња).

Стране унапред размењују информације о забрањеним прехранбеним производима и прехранбеним производима са ограниченом дистрибуцијом који подлежу ветеринарској и санитарној контроли у складу са својим националним законским прописима и захтевима одговарајућих међународних организација.

Члан 3. **Контрола и приступ заснован на ризику**

Стране се у својим активностима руководе приступом заснованим на ризику.

Стране спроводе инспекцијски надзор, регистрацију и одобравање субјеката у пословању са храном у вези с осигуравањем безбедности хране на основу процене ризика.

Стране врше експертизу прехранбеног производа према нивоу ризика, како би осигурале безбедност и исправност прехранбених производа приликом увоза и извоза.

Стране се споразумевају о спровођењу инспекцијског надзора над увезеним прехранбеним производима у складу са системом за контролу хране на основу одговарајуће процене ризика сагласно својим националним законским прописима.

Стране обезбеђују издавање одговарајућих сертификата за извоз прехранбених производа у складу са законским прописима земље увоза и међународним стандардима.

Стране узимају у обзир захтеве земље увоза који се односе на сертификате (и друге гаранције), осим у случају да су законским прописима земље увоза прописани другачији захтеви за увезене производе.

Стране међусобно размењују информације о својим националним законским прописима који се односе на прехранбене производе намењене извозу. У случају било каквих измена у захтевима и условима који се односе на увоз, страна о томе обавештава другу страну.

Стране обезбеђују документовање и транспарентност свих поступака инспекцијског надзора, као и достављање информација о свим поступцима на захтев.

Стране се обавезују да ће осигурати безбедност прехранбених производа у пољопривредно-прехранбеном ланцу, водећи рачуна о томе да је у већини случајева најефективнији и најефикаснији начин смањења ризика за безбедност хране примена мера контроле у току примарне производње и прераде у земљи порекла.

Члан 4.
Механизам техничког спровођења

Страна има право да од стране која извози прехранбене производе захтева одговарајућу документацију и, у одговарајућим случајевима, да пружи помоћ у организовању теренских посета.

Члан 5.
Мешовита радна група

Уз сагласност страна, може бити формирана Мешовита радна група састављена од представника обеју страна, у циљу унапређивања координације активности предвиђених овим споразумом.

Састанци Мешовите радне групе организују се на даљину, коришћењем договорене онлајн дигиталне платформе.

Било која од страна може покренути поступак за сазивање састанка Мешовите радне групе, након чега се обе стране споразумевају о месту, датуму и дневном реду састанка.

Члан 6.
Финансирање

Свака страна сноси своје трошкове превоза и свакодневне трошкове, уколико није договорено другачије.

Трошкове организовања састанака сноси надлежни орган стране домаћина.

Члан 7.
Предмет Споразума

Одредбе овог споразума спроводе се у складу с важећим законским прописима на територији држава страна, не доводећи у питање преузете међународне обавезе страна.

Овај споразум не утиче на права и обавезе на основу других међународних споразума које су стране потписале.

Члан 8.
Решавање спорова

Стране све спорове који настану у вези с тумачењем или спровођењем одредби овог споразума решавају преговорима и консултацијама, укључујући и преговоре и консултације путем дипломатских канала.

Члан 9.
Измене и допуне

Измене и допуне овог споразума врше се на основу међусобне сагласности страна, у облику посебних протокола који чине саставни део овог споразума и ступају на снагу у складу са чланом 10. овог споразума.

Члан 10.
Примена, важење и раскид

Овај споразум ступа на снагу на дан када стране путем дипломатских канала приме последње писано обавештење којим се потврђује обављање интерних процедура потребних за ступање овог споразума на снагу.

Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака страна може у било ком тренутку да обавести другу путем дипломатских канала о својој намери да раскине овај споразум. Раскид ступа на снагу 6 (шест) месеци од пријема обавештења.

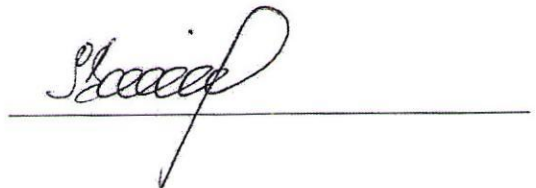
Раскид овог споразума не утиче на спровођење пројеката и програма који су покренути на основу овог споразума пре његовог раскида.

Овај споразум је сачињен у Београду, 15.2.2026 у по два оригинална примерка, од којих је сваки на српском, азерском и енглеском језику, и сви текстови су подједнако веродостојни. У случају несагласности међу текстовима, као меродаван се узима текст на енглеском језику.

У ИМЕ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

У ИМЕ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЦАНА

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране, садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије према којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање међународног уговора

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране потписали су проф. др Драган Гламочић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије и Сахил Бабајев, министар финансија Владе Републике Азербејџана, 15. фебруара 2026. године, у Београду. Овим Споразумом уређују се питања од значаја за сарадњу две државе у области безбедности хране.

Потврђивањем Споразума омогућује се његово ступање на снагу, како је предвиђено чланом 10. Споразума.

III. Стварање финансијских обавеза за Републику Србију извршавањем међународног уговора

Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране, не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. Процена потребних финансијских средстава за извршавање међународног уговора

За доношење овог закона, као и за реализацију Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области безбедности хране, нису потребна средства у 2026. години из буџета Републике Србије.

Евентуално потребна средства за спровођење овог акта у наредним годинама, биће планирана у оквиру лимита на разделу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, који ће бити опредељен од стране Министарства финансија у складу са билансним могућностима.